

Sonsos amb límit

La flota artesanal que pesca el sonso d'Arenys a l'Estartit s'autoregula pel que fa als dies que surt i els quilos que n'extreu
S'analitza l'impacte de les arts sobre altres espècies

La barca de Mauricio Pulido descarregant els sonsos ahir al matí al port d'Arenys. Foto: E.F.

Són pescadors, però ja fa tres anys que s'han convertit en gestors del peix que capturen. Formen part del comitè de la cogestió del sonso que, conjuntament amb l'administració, la comunitat científica i les organitzacions mediambientals, treballa per preservar aquest recurs pesquer. Els resultats, segons expliquen, són bons, ja que ells mateixos poden regular el que pesquen i optimitzar els seus guanys. El preu del sonso a la llotja s'ha triplicat des que el sector va començar a fixar les quotes que els limiten les captures. Ahir al migdia les barques que arribaven al port d'Arenys

en descarregaven entre 200 i 300 quilos cadascuna. És la meitat de la quota fixada a principi de mes. “Ens adaptem al que hi ha. Ara ens costa detectar-lo perquè està enterrat. Amb un temporal pot tornar a aparèixer”, explica Mauricio Pulido, un dels màxims defensors del pla de cogestió que impulsa el sector.

El seguiment que fan els mateixos pescadors omplint una fitxa amb el volum, llargària i el pes de les captures, així com d'altres espècies que entren als arts de pesca, són útils als científics per analitzar l'impacte d'aquest tipus de pesca sobre el medi i si és sostenible. “Per una vegada no és l'administració que diu com fer-ho, som els qui ens hi guanyem la vida i que coneixem la realitat que ens podem regular”, indica Pulido.

De les vuit barques arenyenques que surten a pescar el sonso, s'alternen per sortir només la meitat d'aquesta petita flota cada setmana. “Abans una barca podia pescar milers de quilos, sense límit; ara tenim una quota de 819 tones a l'any i no les capturarem pas.” Pulido està convençut que aquest és un model que funciona i que podrien seguir altres pesqueries per no sobreexplotar els recursos i assegurar-se el futur.

A Catalunya hi ha una vintena d'embarcacions que es dediquen a la pesca del sonso repartides pels ports d'Arenys, Blanes, Sant Feliu de Guíxols, Palamós i l'Estartit. És en aquest tram de la costa on la sorra és idònia per a la reproducció d'aquesta espècie, que es localitza en fons sorrencs poc profunds. La sonsera és un art de pesca a mig camí entre l'encerclament i l'arrossegament i té establerta una veda per l'administració entre els mesos de desembre i març. Un cop acaba, a la primavera, les peixateries es tornen a omplir de sonsos.

Publicat a:

-El Punt Avui. Nacional 22-10-2014 Pàgina 42

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/788181-sonsos-amb-limit.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui